

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3034

Vragen van het lid **Ulenbelt** (SP) aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over *de doorwerking van sancties op de WW in de berekening van het dagloon voor de volgende uitkering*. (Ingezonden 23 april 2009)

1

Als de uitgangspunten van het Besluit dagloonregels, eenvoud en uniformiteit van regelgeving, ten grondslag liggen aan de overweging om het Besluit niet te wijzigen¹, waarom wordt er bij de berekening van het dagloon wel rekening gehouden met de effecten van verminderd loon in geval van ziekte of verlof, zoals vastgelegd in artikel 4 Besluit dagloonregels? Waarom is deze berekening niet in strijd met de uitgangspunten van het Besluit dagloonregels?

2

Acht u het rechtvaardig dat er bij de berekening van het dagloon wel rekening gehouden wordt met de effecten van verminderd loon in geval van ziekte of verlof, maar er geen rekening gehouden wordt met maatregelen die resulteren in een verminderd dagloon bij een volgende uitkering? Zo ja, kunt u dit toelichten? Zo nee, wat is uw mening?

3

Waarom is er in het Besluit dagloonregelen voor het berekenen

van het dagloon geen aansluiting gezocht bij artikel 4 Besluit dagloonregels als er sprake is van een maatregel in het refertejaar?

4

Bent u alsnog bereid het Besluit dagloonregelen aan te passen, zodat bij de berekening van het dagloon voor de volgende uitkering er rekening wordt gehouden met eventuele maatregelen van de vorige uitkering? Zo ja, hoe wilt u dit doen? Zo nee, kunt u dat toelichten?

Toelichting

In het refertejaar ontving de betrokkene een WW-uitkering. Deze uitkering is toen tijdelijk verlaagd, als straf voor het onvoldoende solliciteren. In de systematiek van het historisch dagloon werkt deze verlaging van de WW-uitkering door bij de berekening van het WIA-dagloon. Hierdoor heeft de betrokkene voor de duur van zijn WIA last van een sanctie uit zijn WW-periode.

¹ Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 1465.

Antwoord

Antwoord van minister **Donner** (Sociale Zaken en Werkgelegenheid) (ontvangen 23 juni 2009), Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 2673

1

Eenvoud en uniformiteit zijn essentiële uitgangspunten, maar niet

de enige uitgangspunten. Een ander uitgangspunt is dat het dagloon een adequate afspiegeling moet zijn van het loon dat de werknemer heeft genoten voor het intreden van het verzekerde risico. Omwille van eenvoud is slechts een beperkt aantal uitzonderingen op de hoofdregel (het in het refertejaar genoten loon, gedeeld door 261) gemaakt. Een daarvan is artikel 4 van het Besluit dagloonregels werknemersverzekeringen. Dit artikel voorkomt een verlagend effect op het dagloon indien tijdens het refertejaar in een of meer tijdvakken minder loon of geen loon is genoten in verband met ziekte of verlof. Dit is in overeenstemming met de uitgangspunten van het Besluit dagloonregels werknemersverzekeringen.

2 en 3

Ik acht het verschil gerechtvaardigd, omdat sprake is van twee wezenlijk verschillende situaties. De uitzondering van artikel 4 heeft betrekking op een tijdelijke vermindering van loon uit een dienstbetrekking zonder dat een uitkering wordt genoten. Die vermindering wordt gecompenseerd doordat voor het dagloon het loon in aanmerking wordt genomen zonder die vermindering. De bijzondere regel van artikel 2 van het besluit is van toepassing in geval van een uitkering tijdens het refertejaar. Indien de werknemer in het refertejaar waarover het dagloon

wordt berekend, een (andere) uitkering heeft ontvangen, zou dit zonder nadere regeling een verlagend effect op het dagloon hebben.

Daarom wordt voor de uitkering gecompenseerd en wordt met het dagloonverlagend effect van de uitkering rekening gehouden door middel van een correctie met een breuk. Die ontvangen uitkering bedraagt een percentage (meestal 70 of 75%) van het eerder genoten loon. Daarom wordt met toepassing van artikel 2 de ontvangen uitkering vermenigvuldigd met een breuk (100/70 of 100/75) om te komen tot een loonbedrag. Hierop worden geen extra correcties toegepast. Dit is een eenvoudige en uniforme regel die een adequaat resultaat oplevert. Dit systeem brengt met zich mee dat een maatregel die is toegepast op een uitkering kan doorwerken in latere uitkeringen, zoals is vermeld in de toelichting op het Besluit dagloonregels werknemersverzekeringen (Staatsblad 2005, 546).

Indien de bijzondere regel van artikel 4 zou worden toegepast bij het ontvangen van een uitkering in het refertejaar, kan een te hoog of juist een te laag bedrag in aanmerking worden genomen. Anders dan in de situatie van artikel 4 kan namelijk niet het loon uit een voorgaand tijdvak in aanmerking worden genomen in plaats van de uitkering. De uitkering kan in de plaats gekomen zijn van loon uit een dienstbetrekking, maar zal vaak gelijktijdig genoten worden naast loon in het refertejaar en wisselend zijn per tijdvak in het refertejaar. Het bedrag van de uitkering is dan niet te herleiden tot loon uit dienstbetrekking tijdens de referteperiode. De correctie van het dagloonverlagend effect van het genieten van een uitkering kan dus niet plaatsvinden door het loon van een tijdvak in de referteperiode in aanmerking te nemen in plaats van de genoten uitkering.

4

Ik zie gezien het voorgaande geen aanleiding om het Besluit dagloonregels werknemersverzekeringen te wijzigen. Ik ben van mening dat op adequate wijze voor de belangrijkste uitzonderingen wordt gecorrigeerd en wil omwille van de eenvoud geen correctie op correctie stapelen.